

[Dorte Bennedsen]

Den første påstand er direkte usand, og den anden påstand er – hvis jeg må udtrykke det på den måde – interessant, al den stund den samlede vandmiljøplan oprindelig var opgjort til at skulle koste 12 mia. kr.

Jeg skal ikke bruge mange ord på Fremskridtspartiet, fordi de har den grundholdning, at det er aldeles urimeligt at stille krav med det formål at opnå en bedre miljøbeskyttelse, et standpunkt, de i øvrigt kun er i stand til at opretholde, fordi de er aldeles upåvirkelige både over for realiteter og over for argumenter.

Det er jo en påstand, jeg også har fået bekræftet her i dag. Jeg vil bare tage et par enkelte eksempler frem: Hr. Knud Linds bemærkninger om, hvorvidt der er fisk i de indre danske farvande, viser jo klart, at hr. Knud Lind i hvert fald ikke har lyttet til Dansk Fiskeriforenings oplysninger om, hvordan det er gået fiskerierhvervet i de indre danske farvande.

Og så har jeg måttet konstatere i dag, at hr. Knud Lind øjensynligt heller ikke kan læse indenad, for han siger, at der i vores oprindelige 20-punkts-plan stod, at der skulle fjernes mange hundrede kvadratkilometer havbund.

Hr. Knud Lind, der står i den plan, at vi synes, det er rimeligt, at vi har sat en undersøgelse i gang om, hvad man kan gøre ved den døde og slambelagte havbund; så meget og ikke mere står der i 20-punkts-planen. Men jeg skal gerne give hr. Knud Lind et kursus i den ved en anden lejlighed.

Som sagt skal jeg ikke bruge mange ord på Fremskridtspartiet i dag, men der kan være grund til at gøre nogle bemærkninger om vandmiljøplanen og dens økonomiske aspekter, ikke mindst i lyset af den hetz, Jyllands-Posten har fundet det for godt at køre i den senere tid.

Starter vi med de kommunale investeringer, så blev de oprindelig opgjort til 6 mia. kr., men af et notat udarbejdet i fællesskab mellem Kommunernes Landsforening og Miljøstyrelsen fremgår, at noget mere end halvdelen af disse penge hænger sammen med krav, der er stillet i henhold til recipientkvalitetsplanerne. Det er krav, som skulle opfyldes helt uafhængigt af, om vi fik en vandmiljøplan eller ej.

Med andre ord betyder det, at vandmiljøplanen har påført kommunerne udgifter på lige ved 3 mia. kr. – unægtelig et andet tal end de 10 mia. kr., Fremskridtspartiet postulerer.

Ser vi på landbruget, tegner der sig et lignende billede. De Danske Landboforeninger oplyser, at helt tilbage fra NPO-planens start og indtil oktober 1988 har landbruget foretaget en samlet investering i opbevarelseskapaцитet på ca. 1½ mia. kr., og man skønner, at der mangler investeringer på ca. 1 mia. kr. Ifølge disse oplysninger, der som sagt er fra Landboforeningerne, vil landbrugets samlede investering frem til 1993 altså være ca. 2½ mia. kr. og ikke de 4½ mia. kr., vandmiljøplanen forudsagde.

Hertil kommer jo, at landbruget på forskellig vis allerede har fået kompensation for en del af disse udgifter.

For industrien regnede man med investeringer på omkring 1½ mia. kr., og dette tal skulle mig bekendt holde. Og det betyder, at de samlede merudgifter i forbindelse med vandmiljøplanen er ca. 6½–7 mia. kr. og ikke disse astronomiske tal, der svirrer rundt i luften.

Det sidste skud på stammen i kampagnen mod vandbeskyttelse har været påstande om de kommunale rensningsanlægs dårligdomme. De er forurenende, og de er energiforbrugende i et helt uansvarligt omfang, hedder det, og det er igen båret frem af Jyllands-Posten, men denne gang minsandten også støttet af hr. Niels Anker Kofoed, som har udtalt til B.T. den 22. maj:

»Alle nye tal viser, at de rensningsanlæg, som nu bygges, bruger mere energi og derfor forurener mere end vandet, som disse anlæg skal rense.«

Jeg vil gerne spørge ministeren, om hun kan bekræfte, at disse påstande er helt uden bund i virkeligheden i de danske rensningsanlæg, fordi påstandene bygger på nogle helt specielle amerikanske forhold, som overhovedet ikke er til stede i Danmark.

Jeg vil også spørge ministeren, om hun kan bekræfte, at vore kommunale rensningsanlæg fungerer tilfredsstillende og efter hensigten, og at det af miljøhensyn er gode investeringer.

Mens jeg er ved hr. Niels Anker Kofoed, skal det også nævnes, at han i den samme artikel giver udtryk for, at vandmiljøplanen desværre ikke kan lempes nu, fordi den er et forligsspørgsmål; derfor skal S og SF være med på en ændring, og det mener hr. Niels Anker Kofoed ikke at disse partier er rede til endnu.

Jeg vil godt udtrykke det fromme ønske, at jeg håber, hr. Niels Anker Kofoed er mere præ-